I. évfolyam. 1933. január 29. 1. szám.

EVANGÉLIKUS ÉLET

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BUDAPEST, I., LENKE-ÚT 56. Kiadja: AZ ORSZÁGOS LUTHER SZÖVETSÉG.

EGYHÁZTÁRSADALMI, BELMISSZIÓI, KULTURÁLIS ÉS POLITIKAI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap. ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egész évre 4.40, félévre 2.20 pengő.

BEKÖSZÖNTŐ

Az „Evangélikus Élet" evangélikus életet akar teremteni a csonka ország egyházközségeiben és egyháztársadalmi egyesületeiben. Nem mintha az életnek forrásai ezekben a közösségekben teljesen elapadtak volna . . . de mert ez az élet nem olyan pezsdülő és lendületes, ahogy elvárható volna azoktól, akik Krisztus evangéliumának mélységeit felkutatták és igazságait megismerték.

Az „Evangélikus Élet" mindenekelőtt egy nagy „mea culpa" akar lenni, intő szó, hogy a gyülekezeti hitélet apadóban van, az egyháztársadalmi egyesületek egységes irányítás híján nem tudják egy cél felé törő egésszé tömöríteni a híveket, és egységes lutheri közszellemet teremteni. Rá akar mutatni az anyagi áldozatkészség hanyatlásának okaira. Figyelmeztetni akarja a világi elemeket, főleg a politika és társadalom evangélikus vezéralakjait, hogy magas állásuk fokozott egyházhűséget, evangéliumi öntudatot és evangélikus megállást föltételez. Az evangélium hirdetésére rendelt pásztorokat emlékeztetni kívánja arra, hogy nagy idők nagy követeléseket támasztanak, hogy a „dormite fratres" ideje megszűnt, hogy Krisztus szolgáinak ma eszmebarrikádokon kell vérezniök és mindenütt ott lenniök, ahol Krisztus mellé állnak, vagy Krisztus ellen fordulnak az emberek. Megértetni kívánja minden evangéliumi keresztyénnel, hogy a „vita contemplativa" nagy dolog, de százszorta nagyobb a „vita activa" és hogy a keresztyén megállás a belmisszió, a szocális megsegítés és általában a charitativ kérdések megoldása nélkül vajmi keveset ér.

Az „Evangélikus Élet" meg akarja oldani az istentiszteleti rend egységesítésének, a nemzetiségi ügyek okos elintézésének kérdéseit és figyelemmel fogja kísérni a belföldi felekezetközi viszonyokat és a külföldi egyházi életet.

Különösen meleg szeretettel gondol azokra a testvérekre, akiket egy igazságtalan békeszerződés tépett le testünkről és a velük való állandó érintkezés megteremtésének elsőrendű fontosságot tulajdonít.

Az evangélikus iskolaélet kérdéseit állandóan figyelemmel kíséri és az égetően sürgős zsinat összehívásának előmunkálataiban segédkezik főleg azáltal, hogy az egyházalkotmány fogyatékosságaira rámutat és a haladó idők szellemének megfelelő törvényhozást sürget.

Az „Evangélikus Élet" az Országos Luther Szövetség lapja, természetes tehát, hogy hasábjait a szövetség céljainak szolgálatába állítja és minden erejével azon lesz, hogy az összes evangélikus egyháztársadalmi egyesületeket egy nagy egészbe tömörítse.

A szerkesztőség arra törekszik, hogy a lap hírszolgálata friss, fürge és kimerítő legyen és hogy minden evangélikus hívő lelki és kulturigényét kielégítse. Ezért szívesen vesz olyan irányú közleményeket is, amelyek a szépirodalom, vagy művészet szolgálatában állnak.

Az „Evangélikus Élet" fáklyát akar gyújtani az éjszakában, hogy akik magukat az evangélikus életközösség tagjainak vallják, felismerjék azokat a hatalmas lelki és kulturális értékeket, amelyeket egyházunk a multban képviselt és a jelenben is képviselni hivatott. Ez erősen felfokozza majd azt az evangélikus öntudatot, amelyet a legutolsó évtizedekben éppen Magyarországon nélkülöztünk olyan sajnálatos módon.

Üdvöt az olvasónak, aki egyházszeretetből fakadó törekvéseinket megérti és nagyobb bölcsességet annak, aki ezt a munkánkat fölöslegesnek minősíti. Több Krisztust a világnak!

Az Országos Luther Szövetség feladatai

Bencs Zoltán dr. nyilatkozata.

Szerkesztő Ur hozzám, mint az Országos Luther Szövetség ügyvezető elnökéhez, azt a kérdést volt szíves intézni — s erre az „Evangélikus Élet" hasábjain várja a választ —, hogy „A jövő egyházi életében mit tehet az Országos Luther Szövetség, miben látja legfőbb feladatait?"

Erre a kérdésre az OLSz általános munkatervének ismertetésével és az abban foglalt pontoknak kifejtésével adom meg a választ. Előre bocsátom azonban, hogy az alább ismertetendő munkaterv nem támaszt olyan értelemben korlátlan kizárólagossági igényt, hogy tovább bővíthető ne volna. A tárgyilagos hozzászólás és bírálat kétséget kizáróan hozzá fog járulni a benne foglalt elvek kijegecesítéséhez és köztudattá válásához.

Feladatunkat abban látom, hogy *csonka hazánk 534 ezer főnyi evangélikus hívét az élet lüktető erejétől áthatott Országos Luther Szövetség keretében szervezzük meg.*

Olyan Országos Luther Szövetség kialakítását tartjuk szükségesnek, amelybe minden az evangélikus egyházhoz, anak hitvallásaihoz, igazságaihoz, hagyományaihoz, hazánk törvényeihez és alkotmányához rendületlenül ragaszkodó hívünk mintegy bele van teremtve. Ez az Országos Luther Szövetség nem egyesületi keret lenne, ahova illik beletartozni, hanem élő társadalmi egységként van elgondolva.

A hivatalos egyház istenadta és egyházi alkotmányunk által biztosított feladatait érintetlenül hagyva, az Országos Luther Szövetség keretébe beilleszkedett hívek zárt egységként kell, hogy sorakozzanak evangélikus egyházunk világi és egyházi vezérei mögé.

Olyan Országos Luther Szövetség megszervezésére gondolok, melynek minden egyes tagja elöljár és példát ad a kötelességteljesítésben, a nemzethűségben és a becsületben.

Olyan Országos Luther Szövetség kialakítása szükséges, amely a felekezeti és kulturharcokat nemcsak hogy nem keresi, hanem azokat a leghatározottabban el is itéli.

Csonkamagyarország evangélikus lakosságának anyanyelv szerinti tagozódására figyelemmel, az Országos Luther Szövetség azt az elvet követi, hogy evangélikus egyházunk minden nemzetiségű híveinek jogait tiszteletben tartja.

Az Országos Luther Szövetség kialakításánál egy további elvünk az, hogy annak minden tagja Magyarország hű fiának vallja magát s nemzethűségben és hazaszeretetben senki mögött el nem maradva, rendíthetetlen hűséggel állja azt a multat, amelyet apáink és elődeink vérrel és szenvedéssel kivívtak.

Olyan Országos Luther Szövetség megszervezését tűztük ki feladat gyanánt, mely hűséges és erős munkása a belső lelki integritásnak, erős támogatója és lankadatlan munkálója öncélú nemzeti államunknak, rendíthetetlen híve a területi integritás és a revizió gondolatának, mert egyetemes egyházunk hajdani fényének és dicsőségének visszaállítását kívánja.

Hogy ezeket az elveket evangélikus társadalmi egységünk kialakításában megvalósíthassuk, csatasorba kell állnunk ama jelszó mögé, hogy elsősorban magyarok vagyunk és csak azután evangélikusok, de olyan evangélikusok, akik csak az Istentől félnek, akik mindenkinek megadják, amivel tartoznak, de mindenkitől el is várják, hogy így cselekedjék.

A mai nehéz és sokszor elviselhetetlennek látszó életben a sziveket a közöny kérge fedi s feladatunk ezt a jégréteget leolvasztani evangélikus hittestvéreink szívéről. A régi kipróbált eszközök mellett újak felhasználásával, új erők bevitelével, egyházunk, társadalmi szolgálatába fokozatosan több és több erők beállításával, evangélikus társadalmunknak ezidőszerint széttagolt rétegeiben rejlő készség összefogása révén kitűzött célunkat Isten segítségével megvalósítani reméljük.

A pesti evangélikus Leánykollégium jövője

Ebben az évben, *1933-ban lesz ötven éve* annak, hogy a pesti evangélikus magyar és német egyházak évszázados elemi iskolájukból polgári leányiskolát fejlesztettek. *Akkor* a kor kívánalmainak tettek ezzel eleget, hiszen alig néhány évvel előbb keletkeztek az első magyar polgári iskolák. A Deák-téren a templom mellett helyezték el az intézetet, mely rövidesen hatalmas fejlődésnek indult és a kilencvenes évek végén négy osztályban háromszáz leánykát fogadott be.

Közben azonban máris érezték a szükségét a továbbfejlesztésnek, mert egyházunk az intelligencia egyháza, amit senki sem tagadhat le, ha a társadalomban, tudományban, irodalomban és egyéb kultúrális területeken egyházunk tagjainak számaránynyon felüli hatalmas térfoglalását megfigyeli. Sok tervezgetés volt az évtizedek folyamán, de — semmi remény. Csak 1920-ban létesült *Veres Pálné-intézet* néven egy továbbképző iskola, mely a IV. polgárira épült; azonban ez nem szólt azoknak, kik az életben kenyérkeresetre szorultak, csupán igen értékes és szép általános müveltséggel kívánta a lélek nemesítését szolgálni. Végre 1927. szeptemberében indult meg ennek a két iskolának egyesítése és a most erősen virágzó *leánykollégium* kialakítása. 1931-ben volt az új iskola első érettségi vizsgálata, mely félszáz derék leányt bocsátott ki az életbe *kitünő képesítéssel,* — de *nem ennek megfelelő érettségi bizonyítvánnyal.* Most tünt csak ki igazán, hogy az a munka és fáradság, melyet a tanárok és növendékek egyaránt kifejtettek, nem nyer az érettségi bizonyítványban elég méltánylást.

U. i. ezzel a bizonyítvánnyal igen sokfelé mehettek a tanulók: lehettek tanítónők, polgári iskolai tanárok, testnevelési, művészeti főiskolások, kereskedelmi akadémisták, de aki egyetemi tanulmányokat kívánt folytatni, annak nemcsak kiegészítő érettségi vizsgálatot kelett tennie, mint azt az iskola alapításakor fenntartója is gondolta, hanem az állam által vaskalapos szőrszálhasogatással megállapított különbözeti vizsga és teljes érettségi vizsgálat letevése volt ehhez szükséges a hasonló anyagú „liceum" nevű középiskolában. Ez a helyzet van most is érvényben, s mindenkiben felmerül a gondolat, akinek gyermeke ezt az iskolát látogatja, vagy aki érdeklődéssel kíséri ennek sorsát: nem lehetne-e, vagy nem kellene-e ezen segíteni. 450 tanuló jár intézetünkbe, ennyi szülő kívánsága az, melyet kifejezésre juttatok új lapunk hasábjain, mely nemcsak egyházi, hanem iskolapolitikát is kíván és fog folytatni. Ha van rá mód, hogy *leánykollégiumi érettségi képesítsen az egyetemre,* bár csak egy néhány szakjára is (hiszen elég, ha tanári szakon a modern nyelvi, irodalmi tárgyak, művészettörténet, a természetrajz és földrajz nyílnék meg növendékei előtt), — ezzel meg lehetne elégedni, hiszen főleg ebben az irányban jár érdeklődésük, s erre készülnek nyolc évi tanulás és vezetés után. Annyi modern nyelvet egy iskola sem tanít, olyan felkészültséggel és felszereléssel sehol sem tanulnak művészettörténetet és földrajzot, mint itt, s éppen az itt végzettek ne mehessenek ezekre a szakokra? Ha pedig semmiképpen sem lehetne a kormánynál ezt a magasabb képesítést érettségije részére elérni, akkor *le kellene a fenntartónak a következtetéseket vonnia,* s más módon megoldást keresnie, *más típus felé orientálódnia,* az eddiginek értékeit azonban fenn kellene tartania. *De cselekedni kell már,* erélyes fellépésre van szükség, s ezt az első megjelenéskor hirdeti az Évangélikus Élet. Mert az élet kérdése ez evangélikus családjaink részére, amelyeknek leányai, ha egyetemre kívánnak felkészülni, idegen iskolákba, katolikus és zsidó környezetbe kénytelenek menni — mivel felekezeti iskolánk önhibáján kívül nem tudja megadni képesítésben ugyanazt, bármennyire megfelelő is tanítása, s bármennyire szeretné is körébe vonni hitsorsosainak gyermekeit és ezzel egész családjaikat.

Nagy kérdése a már kialakult és fejlődő intézetnek az elhelyezés is. Aki látja munkáját, tudja, hogy két épületben, a Deák-téren és Veres Pálné-utcában nyer elhelyezést tizenegy osztálya, (mert most három alsó osztálya párhuzamos). Ez így nem mehet a végtelenségig, és szerencsére vége is lesz ez állapotnak 1935 júniusában, mikor a Veres Pálné-utcai épület bérlete lejár. Ezzel számolnia kell a fenntartónak. Szerencsére?! Hiszen ez volt a kialakulásnak egyetlen módja, hogy bár két helyen, de mégis megvalósuljon évtizedek hiába hangoztatott gondolata, a leánykö zépiskola terve. Raffay Sándor, bányakerületi püspök legnagyobb alkotása ez elgondolásának tervszerű megvalósítása. De most ez a lehetőség meg fog szünni. Mi lesz az iskolával két év mulva? Erre jóelőre kell gondolni! Megszüntetni nem lehet és nem is szabad. De akkor elhelyezéséről kell gondoskodni. Ott vannak a Deák-téri patinás falak, melyek közt már annyi jeles férfiú és leány nevelődött, ezek be tudnák fogadni egy időre az egész iskolát — bizonyos megalkuvásokkal. De amikor látjuk, milyen épületóriásokban vannak a testvér reformátusok és a katolikusok intézetei, mekkora épületet rendezett be legutóbb az izraelita hitközség leánygimnáziuma számára: fájó szívvel érezzük, hogy ilyen elhelyezés csak átmeneti lehet, s végleges épületről most már igazán gondoskodni kell. Arról talán ne is szóljunk, hogy ragaszkodjék-e a pesti egyház Pesthez, vagy pedig Buda egészséges hegyvidékére tegye át iskoláját jogai fenntartása mellett, vagy más fenntartókkal egyesülve. Úgy érezzük, hogy egyházegyetemünk érdeke, hogy megfelelő evangélikus leánykö zépiskola legyen Budapesten, hová mindenki felküldhesse bennlakásba is gyermekét olyan tanulmányok folytatására, melyeket másutt, mint a fővárosban, hazánkban nem lehet folytatni. Azt nem kell különösen kiemelnem, mit jelent az, ha a fővárosban nevelkedik valaki. Úgy gondoljuk, hogy egyetemes egyházunk érdeke is, hogy az erős budapesti leánykö zépiskola megfelelő elhelyezéssel szolgálhassa azt a célt, melyre ötven éve a pesti egyházak középfokú iskolája törekedett, s melyet egész objektív ítélet szerint is szépen elért. De a versenyben nem szabad lemaradnia és nem lehet folyton, a végletekig azt kívánni, hogy a tanári munka, a nevelés értéke pótolja azt a sok előnyt, melyet megfelelő épület és felszerelés híján nyújtani nem tudunk.

A Deák-téri intézet ötvenes évfordulójának tavaszi ünneplése akkor lenne méltó egyházunkhoz, ha a jövő szempontjából megnyugtató gondolatok és főleg elhatározások teremnének. Két irányban: 1. *az iskolafaj tárgyában,* mely a legmagasabb képesítésre készítené elő tanítványainkat, 2. *az elhelyezés dolgában,* mely a legmegfelelőbbet kívánja adni egészségi és pedagógiai szempontból egyaránt. Ne mondja senki sem, hogy nem lehet a mai viszonyok között ilyen gondolatokat felvetni. *Az első megvalósítható minden anyagi áldozat nélkül, a típus megválasztása tehát megoldható gyorsan, s meg is oldandó a jelenlegi növendékek előnyére is. A második által kívánt anyagi áldozat pedig kárpótlást talál majd abban az értékben, melyet egy ilyen intézet jelent.* Nem úgy kell gondolni, hogy a mostani nemzedéknek kell a jövendőért el nem viselhető anyagi terhet vállalnia, hanem úgy kell e terhet felvenni, hogy valami a jövő nemzedékre is maradjon. Itt csak arra mutatok rá, hogy egészen kicsiny egyházközségek erejükön felül tudtak áldozni és terheket vállalni, hogy maguknak templomot építsenek. Budapesten is tudunk olyan egyházközséget, mely nyögi a templomépítésnek terheit: de van temploma, és ez ad erőt az áldozásra. Nos, iskolaegyház voltunk és vagyunk is, legalább ezt szeretik hangsúlyozni illetékes köreink: mutassa meg evangélikus egyházunk azt, hogy tud, mer és akar még mostan is alkotni, terhet vállalni. Mert az bizonyos, hogy egy ilyen elhatározás bőven megtermi gyümölcsét és késői nemzedékek előtt is tiszteletet fog teremteni a mostani alkotók számára. A kultúrának emeljünk templomot Budapesten, mert egyházunk érdeke az, hogy a leányok révén evangélikus szellemben neveltessenek hithű asszonyokká és emelkedett lelkületük által a férfiakat is egyházépítő nagy munkára serkentsék.

Dr. Böhm Dezső.

KÜLFOLDI HIREK

The British Empire is Izrael refaund. (Az angol hatalom nem egyéb, mint az újjáalkotott Izrael). Egy új szekta tétele ez. Programmjának és hitvallásának a következő érdekességei vannak: Miután az a hivatás, amelyet Isten várt Izraeltől nem valósult meg, kell lenni és vállalkozni egy másik népnek és országnak, hogy Isten akaratát végrehajtsa, s ki lehetne ez inkább, mint Anglia. Mert az angol királyi család a Dávid törzsének egyenes leszármazottja s az angol egyház megalapítója az az Arimáthiai József, aki Krisztus megfeszítése után elmenekült Palesztinából, Angliában telepedett le s alapította meg ott az angol keresztyénséget. A további tanítások is hasonló mentalitást mutatnak.

*

Perzsia keresztyén egyházai elhatározták az egyesülést. A Teheránban tartott gyűlésen a különböző egyházak 100 kiküldötte fogadta el ezt a határozatot.

*

Newyorkban megnyílt a három éve épített s a világ legnagyobb szinházának tekinthető Rádió City Musik Hall. Állítólag 250 millió dollárba került. A szinház befogadóképessége 6200. Fényüzés és pompa szempontjából évtizedekig verhetetlen alkotás. Az egyházi újságok szomorúan írják, hogy ma, amikor a végitélet előtt állunk, vagy az özönvíz utáni állapotokhoz hasonló körülmények között tengődik a világ s amikor a tanítók, rendőrök és városi alkalmazottak hónapok óta nem kapnak fizetést, mernek ilyen lázító vállalkozásba kezdeni. Ezek dacára tény azonban, hogy a szinház naponként zsufolásig megtelik s olyan nagy tülekedés van a jegyekért, hogy a szomszédos 6. uccában levő állásközvetítő hivatalba nem tudnak a tömegtől eljutni.

*

A Romániában lakó evangélikusok száma a legutóbi statisztika szerint: 378274.

*

A pápa bizalmas tárgyalásokat folytat az Egyesült államok politikusaival abban a tekintetben, hogy hivatalos nunciusát, az európai munkakörhöz hasonlóan oda is elküldhesse. Ha az Egyesült államok ezt a kérést teljesítené, akkor az amerikai püspökök közül vagy hármat bíbornokká nevezne ki.

*

Nem akar véget érni az a harc, amelyet a hartai és a csepeli német istentiszteletek kérdése körül folytatnak a német egyházi lapok ellenünk. Valami csodálatosan jól megszervezett irodákra támaszkodnak. Az egyik német lap idézi Dr. Szeberényi Gusztáv multkori cikkéből mindazt, ami a német nyelv dícséretére vonatkozik. Ugylátszik, hogy a hazánkban még ma is megjelenő gyülekezeti német lapok, vagy szerkesztőik unalmukban állandóan olyan cikkeket irogatnak, amelyek a magyar protestantizmusnak nem használnak. De mivel mindenki tudja, hogy ki, illetőleg kik ezek a tudósítók, a hivatalos közegyház miért nem intézkedik? Szomorú az ő tudósításuk kapcsán ilyent olvasni: akciónk eredményeképen ismét vannak német istentiszteletek Hartán és Csepelen a Gusztáv Adolf egyesület fizeti a havonkinti német istentisztelet tartását. Ehez a tényhez hozzáfűzi azonban a szerkesztő azt is, hogy a csepeli templom építésére éppen azzal a céllal adott adományt a Gusztáv Adolf egyesület, hogy ott német istentiszteletek is tartassanak.

*

Caunsil of Christian Ministres on Social Questions felhívást közöl, amelynek tételeiből a következők érdemelnek figyelmet: Üdvözlik a genfi világgazdasági konferenciát, de nem hiszik, hogy sikere lesz. Nem várhatja a keresztyénségtől senki sem, hogy új gazdasági módszereket adjon, de a ma helyzete mindenkit arra kényszerít, hogy az élni akaró ember szempontjából vétessenek revizió alá ezek a nagy kérdések.

*

Az amerikai egyházak szövetsége is foglalkozik egy szövegében és elgondolásában majdnem hasonló memorandumban ezekkel a problémákkal.

*

A kinai nemzeti tanács minden vele barátságos és ellenséges közvéleménnyel közölte azt a programmját, hogy elméletben és gyakorlatban a lelkiismereti szabadság tételén áll és azt országában keresztül is viszi.

*

Evangélikus Akadémikus mozgalomról lehet olvasni rejtett sorokban. Ugynevezett lelki munkaközösségeket alkotnak orvosok, jogászok, mérnökök, tanárok. Főkérdésük a hitvalláskérdés megtárgyalása és egyenként való megszilárdítása.

*

Skóciában karácsony ünnepén a különböző mozikat papok szállták meg, akik mindenütt 15 perces előadást tartottak a karácsonyi örömhírről. Állítólag a közönségre nagy hatással volt ez a váratlan igehirdetés.

Közli: *Gaudy László.*

FIGYELŐ

Hosszú, nehéz tespedés után,— nem bánom, írjuk ezt a tespedést a háború, a forradalmak és Trianon rovására, — nagy és élénk tevékenységre lendültek a protestánsokat összefogó egyháztársadalmi egyesületek. A Bethlen Bábor Szövetség és a Magyar Protestáns Irodalmi Társaság hónapról hónapra megszállják a vidéki városokat, hogy irodalmi, kultúrális és hitébresztő előadásokkal felrázzák az alvókat. Nem akarom azt mondani, hogy az újabban igen erősen nekiindult katholikus akció túlságosan veszélyezteti helyzetünket, öntudatos evangéliumi hívőt jelszavakkal és az anyagiak nagyobb hatalmával és bőségével eltántorítani úgysem lehet, de bántó volt az utóbbi időben, hogy mi ölbetett kezekkel néztük, mennyit tanult a katholikus egyház tőlünk és hogy veszi át egymás után fegyvereinket és módszereinket . . . és teremt ez által az egész vonalon új életet. Gondoljunk csak a katholikus egyházközségeknek protestáns módszerrel való megszervezésére Budapesten! Annál örvendetesebb a megújuló élet jeleit látni nálunk. A Magyar Luther Társaság a Gyóni, — a Gusztáv Adolf, — és az Arany-est megrendezésével szintén bizonyságát adta annak, hogy legsajátosabb feladatai tudatára ébredt. Vajha ebbe a hatalmas egyházkultúrális munkába az Országos Luther Szövetség — amelyet vezetői most szerveznek át — mielőbb szintén belekapcsolódnék!

*

A szent évet megnyitó „Quod nuper" kezdetű pápai bullát tehát kihirdették Rómában. A világ tudomásul vehette, hogy teljes bűnbocsánatot csak az a katholikus hívő nyerhet, aki Rómába zarándokol és ott legalább tíz napig pönitenciázik a különböző templomokban. A katholikus hívő magánügye, hogy a szent év alatt elzarándokol-e Rómába, vagy sem. Közüggyé csak ott lesz a dolog, ahol a magyar katholikusok zarándokolásáról van szó. Nem szabad ugyanis elfelejtenünk, hogy Rómának és a Vatikánnak nagy üzleti érdeke fűződik ahhoz, hogy minden hívő legalább tíz napot töltsön Rómában. Micsoda idegenforgalom, micsoda kilátások egy esztendőn keresztül! De nem szabad elfelednünk azt sem, hogy a kormánynak szigorú valuta- és devizarendelete van, amely sem magyar, sem idegen pénznemeket nem enged az országból kivinni. Kormányunknak pedig semmiféle szent év kedvéért nem szabad kivételes bánásmódban részesíteni azokat az ezreket, akik százezreket próbálnak majd Rómába vinni. Végül a magyar katholicizmusnak sem volna szabad felednie, hogy az a XI. Pius, aki immáron másodízben hirdet szent évet és kenetteljes szavakkal áldja meg a magyar zarándokokat, a „Regnum Marianum" megmentésére egy lépést nem tett és némaságba burkolódzott, amikor a békeszerződéseket diktálták és Magyarországot Trianonban kivégezték!

*

Az evangéliumi világ-alliansz magyarországi bizottsága január elejére Budapesten imaheti összejöveteleket hirdetett és a műsorból látjuk, hogy ott evangélikusok, reformátusok, methodisták, baptisták, stb., stb. szerepelnek. Ismerjük a világ-alliansz célját, szépnek, nemesnek tartjuk törekvéseit, mégis gondolkodóba esünk, egy kalap alá hozhatók-e a történeti protestáns egyházak képviselői a szektáriusokkal? Szerény nézetünk az ugyan, hogy próbáljon mindenki a maga módja szerint üdvözülni, mégis azt hisszük, veszedelmes azokkal egy tálból enni, akik nem a nagy világtengerben halásszák híveiket, de a mi kis halastavacskáinkból fogják a halakat. Az üdvhadsereg fúvós zenekarának kísérete mellett már akárhány hívünk masírozott át az ő táborukba. Világért sem vonom kétségbe a mi embereink jóhiszeműségét, de olyan emberekkel egy műsoron szerepelni, akik valamikor lutherkabátban hirdették az Igét és azután a reájuk bízott nyáj egy részével odébbálltak . . . ezért a felelősséget saját híveim előtt nem merném vállalni. Ne feledjük, hogy egyes vidékeken lelkészeink és egyházi előljáró férfiaink éppen ezekkel az emberekkel vívnak élel-halálküzdelmet, hogy az evangéliumban testvéreiket megtarthassák. Szeretnénk határozottabb, öntudatosabb evangélikusokat látni.

*

Az előbb mondottak igazolására legyen szabad a Pesti Hirlap január 18-i számából a következő hírt közölni: „Néhány nappal ezelőtt új szakadár felekezet alakult Kiskőrösön, amelynek főként az itteni népes baptista gyülekezet híveit sikerült tömegesen magához hódítania. Az új szekta tagjai pünkösdistáknak hívják magukat s hitoktatójuk és vezérük egy Kovács István nevű jómódú birtokos-gazda, aki régebben baptista prédikátor volt. Összejöveteleiket benn a városban és künn a tanyákon tartják. Szertartásaik során egyszerre több nyelven is szólnak egymáshoz és őrjöngve táncolnak és énekelnek." Van nemezis. Mindenki ott és úgy bűnhődik, ahol és ahogyan vétkezik. A baptisták a kiskőrösi evangélikus egyház testéből szakadtak ki, hogy miért, azt most ne tárgyaljuk, de az bizonyos, hogy a szellemeket felidézték és most nem tudnak úrrá lenni fölöttük. A szertelenkedésekben és szélsőségekben nincsen megállás. Azért jól vigyázzanak azok, akik e szélsőségesekkel való kooperációjukkal lovat adnak alájuk. A kiskőrösi lelkészek csaknem hiába hadakoznak az Ige fegyverével ez „őrjöngők" ellen, pedig azt igazán nem mondhatjuk, hogy az egyház mostani vezetői ne igyekeznének a maguk portáján minden erejükkel evangéliumi életet teremteni.

*

„A legitimizmus kiskátéja" címen egy ismeretlen politikai szervezetnek a „Magyar Igazság Pártnak" vezére dr. Tömösváry Tivadar röpiratot szerkesztett, amely a Habsburg restauráció mellett veri a nagydobot. Elismeri ugyan, hogy a Habsburg-uralom a multban sok kárt okozott a magyarságnak, de hát ez a multban történt. A jövőre nézve fényes igéreteink vannak a legitim uralkodó (!!??) szájából, aki nem a nagyoknak, hanem a szegényeknek akar uralkodójuk lenni. Csak a Habsburgok alatt egyesíthetjük ismét az elszakított területeket és édesgethetjük magunkhoz a nemzetiségeket, amelyeknek mindig szimpatikus volt a Habsburg-uralom. — Ezt elhisszük t. pártvezér úr! De ez utolsó passzus a leghatalmasabb érv a Habsburg-restauráció ellen. Élénk emlékezetünkben van még mily ügyesen favorizálta és játszotta ki velünk szemben Bécs mindig a nemzetiségeket. Nekünk nem a nemzetiségek érvényesülése fájt a Habsburg-uralom alatt, hanem a magyarságnak elnyomása és tönkretétele a nemzetiségek javára. Aki a magyarság érdekeit, jövőjét, boldogulását tartja szeme előtt, a Habsburgok ellen kénytelen állást foglalni, mert négyszáz év óta a Habsburg-ház az oka minden nemzeti szerencsétlenségünknek. Nem kérünk azokból, akiknek uralkodását magyar martirok vére jelzi. Elég volt a felségárulási pörökből és a számkivettetésekből. Aki magyar és protestáns, annak meg éppenséggel nincs miért lelkesednie, mert az elnemzetietlenítés és az eretnekégetés a Habsburgok nyújtotta üdvösség örök dogmái közé tartoztak. Magyarok és protestánsok: ne üljetek föl a „Magyar Igazság Párt" proklamációjának.

A hangos zokogástól

kétszer is elakadt az esküdmondás közben az egyik vidéki városban egy fiatal evangélikus leányka, amig házassági esküjét elmondotta a római hitűek templomában.

Lelkésze felvilágosította arról, hogy reverzálisával kapcsolatban mi történik majd és maga is átlátván és átérezvén ennek jelentőségét, az esküvő előtti napon visszaadta jegygyűrűjét. De szíve úgylátszik mást parancsolt és mégis elmenvén a római katholikus templomba, rezignáltan átengedte magát sorsának.

Ezt a zokogást és a reverzálissal kapcsolatos eseményeknek annyi más kísérőjét érdemes volna meghallaniok és meglátniok az ország sorsa intézőinek.

Nem a római szertartás fáj ilyen és hasonló esetekben, amelyek ebben a vegyesvallású országban elkerülhetetlenek, hanem az a kíméletlenség, amellyel az evangéliumi egyházak híveit kezelik. Irgalmat nem adva, kíméletet nem ismerve olyan áldozatok megadására kényszerítik őket, amelyek nemcsak a legsúlyosabb lelki megrázkódtatásokat idézik elő, hanem az egész családi élet boldogságát mérgezik meg, a házasélet komoly jelentőségét aknázzák alá és egyházi segédlettel is válságba sodorják az amugy is erkölcsi válságot élő keresztyén családokat. Ez pedig igazán nem érdeke sem az államnak, sem a társadalomnak, sem semmiféle keresztyén egyháznak. Sőt . . .

Ha valamikor, úgy éppen most, amikor mindegyre akutabbá válnak gazdasági és erkölcsi elesettségünk folytán a családi bajok, most volna szükség arra, hogy a keresztyén egyházak összefogjanak a keresztyén családi élet tisztaságának és zavartalanságának megmentése érdekében.

Van-e a magyar közéletnek egyetlen egy olyan jelentős és kimagasló egyénisége, egyházpolitikai téren, aki ezt a kérdést föl meri vetni és tekintélyének egész súlyával megoldást sürget? Ha van, álljon ki a fórumra és ne várasson magára sokáig! *Cs.*

HIREK

VIZKERESZT UTÁNI 4. VAS.
Máté 8, 23—27.

Jézus lecsendesíti a tengert! Ez az evangélium alapos leckét ad a Krisztus követésében még meg nem erősödött keresztyéneknek. Megmutatja, hogy még mi keresztyének is milyen biztonságban érezzük magunkat, amig veszély nincs. Hagyjuk Krisztust társaságunkban elaludni, mert csak hívságos és mulandó világi dolgokon jár az eszünk. Óh milyen félénkek és dadogók vagyunk ezzel szemben, ha dörgésben és villámárban, bánat és szenvedés útján szól hozzánk az Isten. Dehogy halljuk ilyenkor az Isten szavát. Félve, remegve csak azt kiáltjuk: Uram, ments meg, mert elveszünk! És akivel a gondtalanság és az öröm napjaiban nem törődtünk, mégis milyen nagy szeretettel áll rendelkezésünkre: Mit féltek, óh kicsinyhitűek? Itt vagyok, aki halál és kárhozat hatalmából szabadítottalak ki benneteket, nem hagylak el kis emberi veszélyek idején sem benneteket. — Jézus, egyetlen reménységünk, menedékünk a veszélyben, ne hagyd el gyarló gyermekeidet.

— **Az „Evangélikus Élet" szerkesztősége** értesíti a lap munkatársait, tudósítóit és barátait, hogy a lapot minden kedden délben zárják, miért is a szerkesztőségnek erre az időpontra minden közleményt, amely sürgősségénél fogva halasztást nem szenvedhet, kézhez kell vennie. A szerkesztőség a közérdekü híreket és közleményeket haladéktalanul közzéteszi.

— **A kiadóhivatal** közli az olvasókkal, hogy az „Evangélikus Élet" első négy számát minden lelkészi hivatalnak, egyházi közületnek, iskolának és egyházi közéleti embernek megküldi. Az ötödik számra már csak az tarthat igényt, aki a lapra előfizetett. Az előfizetési díj az „Evangélikus Élet" kiadóhivatalának, Budapest, I., Lenke-út 56. küldendő be. Mutatványszámot kérésre bárkinek küldünk!

— **A Bethlen Gábor Szövetség Békéscsabán.** A Bethlen Gábor Szövetség január 28. és 29-én protestáns napokat rendez Békéscsabán. A szövetség ki-

szálló gárdáját Csécsi Nagy Imre altábornagy, ügyv. elnök vezeti. 28-án este a Vigadóban ünnepség lesz, amelyen Ravasz László dr. ref. püspök és Túróczy Zoltán ev. lelkész beszélnek. Ugyancsak ők hirdetik vasárnap az Igét is a békéscsabai evang., illetőleg református templomokban.

— **A Bethlen Gábor Szövetség** rendezésében az unitárius misszióházban (IX., Rákos-utca 3.) 1933 január 31-én, kedden este 7 órakor Kelemen Ernő amsterdami hírlapíró „A protestáns Hollandia" címen vetítettképes előadást tart. Belépődíj nincs.

— **Tisztújítás a miskolci evangélikus Nőegyletben.** A miskolci ev. Nőegyesület január 14-én tartotta tisztújító közgyűlését. Özv. dr. Markó Lászlóné, aki 32 esztendeig viselte az elnöki tisztet, lemondott és visszavonul az egyesület éléről. A közgyűlés az érdemes nagyasszonyt és Weidlich Pálnét érdemeiknek elismeréseként az egyesület tiszteletbeli elnökeivé választotta. Ezután Duszik Lajos elnöklésével a közgyűlés a következő új tisztikart választotta meg: Elnök: homrogdi Lichtenstein Lászlóné, ügyvezető alelnök: Gerhardt Béláné, alelnökök: dr. Bruckner Győzőné, Pazár Istvánné, dr. Sztehlo Zoltánné, titkárok: Molitor Gusztáv és Demes Béláné, pénztáros: dr. Bartus Dezsőné, ellenőr: özv. Pech Gotthárdné, jegyző: Bodnár Béniné.

— **A diósgyőri lelkészválasztás.** A diósgyőri egyházközség a megüresedett lelkészi állásra 11 pályázó közül a következőket jelölte: Moravcsik Sándor diósgyőri vasgyári állami hitoktató, Topscher Zoltán esperesi s. lelkész, Bortnyik György miskolci állami hitoktató, Varga László abaújszántói lelkész. A választó közgyűlésen Duszik Lajos esperes és homrogdi Lichtenstein László egyh. megyei felügyelő elnökölnek.

— **Gyászhír.** Szarvasról jelentik: Benczur Sándorné szül. Kornély Mariska hosszú betegség után 73 éves korában elhúnyt. A halottban dr. Benczur Vilmos ügyvéd, a békési egyházmegye ügyésze, édesanyját gyászolja.

— **Gyászhír.** Szarvasról jelentik: Ruzicska György ny. pósta- és távirdafőellenőr január 24-én hosszú betegség után életének 67., házasságának 33. évében csendesen elhúnyt. A megboldogultat január 26-án temették el a szarvasi ó-temetőben. Az elhúnytban Ruzicska László, a budapesti evangélikus Leánykollégium vallástanára és dr. Ruzicska Andor egyetemi tanársegéd édesatyjukat gyászolják.

— **Két új egyház a budapesti egyházmegyében.** Két új egyház alakult meg Budapest két szélén az elmult napokban. A budapesti egyházmegye egyházközségei adóbevételük 2—2 százalékát adják arra a célra, hogy a Budapest környékén elszórtan élő evangélikus hívek összegyűjtessenek és egyházzá tömörülhessenek. Az egyházmegyei elnökség január 8-án és 15-én tartotta meg a két egyház, illetve missziói kör alakuló közgyűlését Csillaghegyen és Dunaharasztin, az egyházmegye északi és déli szórványai és fiókegyházai számára. Mai számunkban a két új egyház lelkészi állására is olvasható a pályázat s remélhető, hogy néhány hét mulva az alakulási és megszervezési munkák teljesen befejeződnek.

— **A Budapest III. kerületi (Óbuda-újlaki) ág.** hitv. evang. egyházközség január 8-án rendkívüli közgyűlésen ünnepélyesen elbocsátotta az eddig hozzátartozó és most önálló missziói gyülekezetté alakuló Pilisvörösvár, Csillaghegy, Szentendre fiókegyházközségeket és Budakalász, Pomáz szórványokat. — Nagyon népes és élénk gyűlésen január 20-án újra alakult a Budapest III. kerületi Evangélikus Luther Szövetség. A gyűlés több szakosztályt alakított, hogy minél alaposabban végezhessen társadalmi, egyházszervezési és jótékonysági munkát. Tiszteletbeli elnök lett: dr. Szalay Sándor egyházközségi felügyelő. Egyházi elnök: Mohr Henrik ev. lelkész, világi elnök: Martin Gyula, m. felügyelő, ügyvezető elnök: v. Komárnoky Gyula.

— **A kelenföldi Evangélikus Nőegyesület tisztújító közgyűlése.** A kelenföldi Evangélikus Nőegyesület január hó 19-én tartotta évi számadó és tisztújító közgyűlését. Rakssányi Zoltánné elnöknő emelkedett szellemű megnyitóbeszédet mondott, amelyben háromesztendei munkálkodásuknak az eredményeit foglalta össze és az egyházközség örömeiről és bánatairól emlékezett meg. A jelenlévőket különösen meghatotta beszédének az a része, amelyben a nemrég elhúnyt egyházközségi felügyelőről, Röck Béláról emlékezett meg, mint a Nőegyesület nagy barátjáról és pártfogójáról. — Stráner Dezsőné a titkári-, Gyenes Dezsőné a pénztárosi jelentést terjesztette be. Ezután Szántó Róbert elnöklete alatt megejtették a tisztújítást. A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel választotta meg a tisztikart, amely a következőképpen alakult: Elnök: Rakssányi Zoltánné, alelnökök: dr. Balthazár Béláné és Majoross Ottóné, titkár: Stráner Dezsőné, jegyző: Németh Irén, pénztáros: Gyenes Dezsőné, ellenőr: Reuss Jenőné, számvizsgálók: Kallivoda Ferencné, Bogsch Dóra, Ürmössy Zsigmondné, ügyész: dr. Farkas Béla.

— **Felügyelőválasztás a budapest-kelenföldi egyházban.** Lemondás, illetőleg elhalálozás folytán a kelenföldi egyházközségben egyszerre mindkét felügyelői állás üresedett meg. Az egyháztanács január 17-én tartott ülésén egyhangú lelkesedéssel az első felügyelői állásra Zsigmondy Dezső mérnök-kormányfőtanácsost, a másodfelügyelői állásra pedig dr. Kring Jenő törvényszéki bírót jelölte. A választás napjául február 5-ét jelölték meg.

— **A megújuló egyház ifjúsága.** Az „Ifjú Évek" február 1-én és 2-án a Deák-téri leánykollégium dísztermében evangélikus ifjúsági konferenciát rendez. A konferencia előadássorozata február 1-én délután fél négy órakor veszi kezdetét. Kemény Lajos budapesti esperes: „A megújuló egyház", Túróczy Zoltán győri lelkész: „Új engedelmesség" címen beszél. — Február 2-án délelőtt fél tíz órakor Urbán Ernő mezőberényi s. lelkész: „Új tanítások", dr. H. Gaudy László hitokt. igazgató: „Hitvallásos keresztyénség" címen tart előadást. — Délután fél 4 órakor szeretetvendégség. — A konferenciával kapcsolatban február 1-én, szerdán este fél 7 órakor gazdag műsorú estély lesz a leánykollégium dísztermében. Szereplők: Maróthy Jenő író, Zalánfy Aladár orgonaművész, Nádosy Reinhardt István, az Egyetemi Énekkarok férfinégyese és szavalatok. Megnyitót Kemény esperes, záróbeszédet dr. Böhm Dezső, az „Ifjú Évek" főszerkesztője mond. A rendezőség a mindkét nembeli ev. ifjúságot szeretettel hívja erre a konferenciára.

— **Személyi hír.** D. D. Raffay Sándor bányakerületi püspök többheti tartózkodásra külföldre utazott. Hivatalát február elején foglalja el ismét.

— **A Magyar Diákok „Pro Christo" Szövetsége** 1933. február hó 1—4-ig Budapesten (VI., Vörösmarty-utca 49—51. Skót misszió) országos főiskolás diákkonferenciát rendez. A konferencia főtárgya: Itélet alatt. Érdeklődni és jelentkezni lehet a Szövetség központi irodájában: Budapest, IX., Üllői-út 19. II. emelet, II. lépcső 12. Telefón: 88-6-68.

— **Szántó Róbert szerkesztő** kéri azokat a hittestvéreket, akik „Isten és Ember" és „Az ember szelleme és a szellemek világa" című megjelenendő két könyvére előfizetési íveket kaptak, szíveskedjenek azokat — ha üresen is — haladéktalanul visszaszármaztatni.

— **Pürkerec** (Erdély). Az ev. gyülekezet Mátyás Bélát választotta meg lelkészének. Az ifjú lelkész az elmult évet Sopronban töltötte tanulmányúton.

— **Japán.** A japán keresztyén egyházak a mult év november 10—11-én együttes konferenciát tartottak Tokióban. A konferencián egyebek mellett elhatározták, hogy még erőteljesebb munkát kezdenek a Kagawa-féle Istenországa Mozgalom és a béke-gondolat terjesztésére. Japán fővárosának, Tokiónak a szívében most épül az amerikai bibliatársulat hatalmas székháza. Az épület hamarosan elkészül.

— **Egyházi viszonyt szabályozó megállapodás nem tartozik a kir. bíróságok hatáskörébe.** A szombathelyi református és evangélikus egyházközségek között már esztendők óta per folyt a két egyházközség szétválásával kapcsolatos vagyonjogi kérdések miatt. A református egyházközség közel negyvenezer pengő visszatérítést kért az evangélikus egyházközségtől, mivel 1892-ben a két hitfelekezet közös vagyonába nagyobb összeget befektetett. A szombathelyi törvényszék és a győri ítélőtábla meg is ítélte a református egyházközség követelését. A Kúria azonban most a keresetet elutasította. A Kúria szerint két hitfelekezet között létrejött közösségi szerződés nem tekinthető magánjogi szerződésnek, hanem egyházi, közjogi viszonyt szabályozó megállapodás. Ezért a kir. bíróságok ilyen ügyekben nem is illetékesek ítélkezni, hanem azok az egyházjogi és közjogi hatóságok elé tartoznak. A kereset elutasításával egyúttal 3700 pengő perköltség megfizetésére is kötelezte a Kúria a református egyházközséget.

— **Hírek a Délvidékről.** A jugoszláviai evangélikus egyház, melyhez a délvidéken élő evangélikus magyarok is csatlakoztak, 14 évi fennállása alatt külső szervezetének kiépítése mellett a gyülekezeti élet fejlesztésében is jelentős munkát végzett. Erről a munkáról tesz bizonyságot az a 13 templom, 7 imaház, 4 gyülekezeti ház és 7 lelkészlakás, amelyeket az egyes egyházközségek emeltek. Az új templomok közül 3: a tiszakálmánfalvai, a verseci és a lázárföldi már a gazdasági és pénzügyi válság tetőfokán, az elmult év november havában készült el. — A jugoszláviai evang. egyház tanácsa fontos és sürgős egyházi ügyek elintézésére február havában Zágrábban ülést tart. — A jugoszláviai evangélikus egyháznak ez idő szerint 24 theológiai hallgatója van, akik magyar, német és osztrák egyetemeken végzik tanulmányaikat. — A bácsi evangélikus egyházmegye gyülekezetei egyházmegyei felügyelővé dr. Zimmermann Andor sóvéi orvost választották, aki eddig is tevékeny részt vett az egyházi életben, különösen pedig az evang. ifjúsági mozgalmak irányításában.

— **Luther Szövetségi munka Ózdon.** Az ózdi evang. egyházközségben a Női Luther-Szövetség és az Ifj. Luther-Szövetség fejt ki egyházépítő tevékenységet. A Női Luther-Szövetség karácsonykor szegénysegélyező munkát végzett, amikor használt s új ruhákat, cipőt és élelmiszercsomagokat osztott ki, valamint pénzsegélyben részesítette az arra szorulókat. A Női Luther-Szövetség azonkívül egyházvédelmi és hiterősítő munkát fejt ki. — Az Ifjúsági Luther-Szövetséget január 12—16. napjain meglátogatta Erős Sándor titkár, aki különböző csoportoknak tartott előadást, a szeretetvendégségen pedig az egész ifjúsághoz szólt, a bibliás ifjúideált állítva a szemük elé. Erős Sándor Borsódnádasd bányatelepen is tartott előadást a felnőtteknek és ugyanakkor megalakították az Ifjúsági Luther-Szövetséget.

— **A veszprémi egyházmegye könyvei a Luther-múzeumban.** A Luther-múzeum (Budapest, Üllői-út 24.) igazgatója, dr. Kovács Sándor egyetemi tanár azt az ajánlatot tette a veszprémi egyházmegyének, hogy az egyházmegye régi könyvtárának múzeális értékkel bíró könyveit, amelyek eddigi helyükön a szélesebbkörű egyházi nyilvánosság számára hozzáférhetetlenek voltak, átvenné a Luther-múzeum számára és cserébe a Luther Társaság kiadványaiból nagyobb tételt bocsátana az egyházmegye rendelkezésére a szórványokban való kiosztás céljából. Az egyházmegyei lelkészegyesület és a közgyűlés az ajánlatot elfogadta és a könyvtár átvétele legutóbb meg is történt. Dr. Kovács Sándor és az egyházmegye között az a megállapodás létesült, hogy az átvett könyvtári csoport a „Veszprémi egyházmegye letétje" néven fog a Luther-múzeumban szerepelni.

— **Teadélután.** A budapest-kelenföldi evang. Nőegyesület február 4-én délután 5 órakor műsoros pengős teadélutánt rendez. Előadást tart: özv. Jeszenszky Ignácné.

— **Kultúrest.** A budapest-kelenföldi evangélikus Leánykör február 2-án este 8 órai kezdettel a Gellértszálló márványtermében kultúrestet rendez, melynek műsora a következő: Megnyitót tart: Szántó Róbert lelkész. K. Goda Gizella, az Operaház tagja, énekel, kíséri: Weltler Jenő. Előadást tart: Karinthy Frigyes író. Hegedün játszik: Dullien Klára hegedűművésznő, zongorán kíséri: Rieger Tibor zongoraművész. Szaval: Bartos Gyula, a Nemzeti Színház örökös tagja. Énekel: az Egyetemi Énekkarok szólókvártettje (dr. Imre Vince, Fixl János, Arany Sándor és Balla Károly).

— **A Budapest III. ker. Evangélikus Nőegyesület** 1933. február 1-én délután 6 órai kezdettel a Korona Vigadó dísztermében (III., Korona-tér 2.) műsoros teaestélyt rendez, amelyen változatos műsor keretében beszédet mond dr. Pesthy Pál ny. miniszter, bányakerületi felügyelő. Jegyek a lelkészi hivatalban (III., Zichy-utca 7.) válthatók.

— **Salgótarjánban** a mostani nehéz viszonyok között a már szokásban lévő segélyezési módok mellett a segélyezés egy új módját vezette be a lelkészi hivatal. Összegyűjtötte azoknak a családoknak névsorát, amelyek karácsony estjén az ünnep készítményeit hajlandók voltak megosztani szegényebbsorsú hittestvéreikkel és ezen az alapon 50 szegény családnak tették melegebbé az ünneplést ama 80 családon felül, amelyekről megfelelő módon gondoskodott a Nő- és Leányegyesület. E kísérlettel talán érdemes volna másutt is próbálkozni. A hívek itt különben havonta egyszeri, ú. n. napotevés formájában 5 szegénysorsú család ellátását is vállalták.

— **A magyarbolyi evang. egyházközség** január 6-án tartotta évi számadó közgyűlését Vértesi Zoltán lelkész és Wallandt Ágost ny. ezredes egyházfelügyelő elnöklete alatt. Wallandt felügyelő megnyitójában dícsérőleg emlékezett meg a hívek hithűségéről és a súlyos anyagi viszonyok között is áldozatkészségéről és a trianoni határszélen lakókat a közeli revízió reményében további kitartásra búzdította. A katasztrófális baranyai gabonarozsda folytán az egyháztagok és maga az egyház is válságos helyzetbe kerültek, úgy, hogy lelkész és tanítók várni kénytelenek járandóságaikra. Ennek dacára az évi statisztika áldozatkészségről és egyházszeretetről tesz tanuságot. — Kóts Lajos magyarbolyi s. lelkészt D. Kapi Béla püspök Lajoskomáromba helyezte adminisztrátornak.

PÁLYÁZATI FELHIVÁS.

A budapesti evangélikus egyházmegye alulírott elnöksége pályázatot hirdet a budapesti egyházmegye területéhez tartozó ú. n. „északi (Csillaghegy—Szentendre és környéke) és déli (Dunaharaszti és környéke) missziói kör" egy-egy rendes lelkészi állására. A szolgálat nyelve magyar. Az állás jövedelme a választó egyházmegyei közgyűlés által megállapítandó, ezidőszerint előreláthatólag egyenként évi háromezer pengő készpénz lesz, melyben a lakbér bennfoglaltatik. A bányai egyházkerület lelkészválasztási szabályrendeletének megfelelően felszerelt pályázati kérvények a budapesti egyházmegye esperesi hivatalánál (VII., Damjanich-utca 28b.) folyó év január 31-ig adandók be.

Budapest, 1933. január 16.

Dr. Mikler Károly ehm. felügyelő. **Kemény Lajos** esperes.

A szerkesztésért felelős: SZÁNTÓ RÓBERT | A kiadásért felelős: Dr. FRITZ LÁSZLÓ

POSTATAKARÉKPÉNZTÁRI CSEKKSZÁMLA:

Nyomatott ifj. Kellner Ernő könyvnyomdájában, Budapest, V., Csáky-utca 10. 77908